

[Undervisningsministeren]

Fru Elisabeth Bruun Olesen spørger både venstres ordfører og mig, hvordan det går med denne støtteharmonisering. Jeg kan helt tilslutte mig problemstillingen, som den er rejst i dag af venstres ordfører. Jeg kan ikke give noget svar endnu, for der kan være spørgsmål, der er så gode, at det kan være klogt at vente lidt med at give svaret.

Hr. Ole Vig Jensen vil jeg ikke sige noget til, for man må jo ikke diskutere med formanden.

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Det vil blive en meget kort bemærkning. Kun til ministeren: ja, der er sket noget med hensyn til gældssaneringen. Det er sket på baggrund af socialdemokratiets og oprindelig SFs forslag om gældssanering, og så er der sket nogle forbedringer langs ad vejen.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Den sidste forbedring til omkring 10 mill. kr. fandt nu sted på foranledning af det radikale venstre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en opsøgende ungdomsrådgivningsvirksomhed.

Af Carsten Andersen (SF) m.fl.
(Fremsat 12/11 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Formålet med forslaget er at sikre, at der i hver kommune oprettes en ungdomsrådgivning bestående af et ungdomsråd, et ungdomsteam og en åben ungdomsrådgivning. Udgifterne foreslås dækket med 25 pct. af kommunen, 25 pct. af amtskommunen og 50 pct. af staten med et samlet beløb, som svarer til 500 kr. for hver ung i kommunen under 26 år.

Jeg tror ikke, der er nogen uenighed om den første del af forslaget, som går ud på, at vi skal sikre de unge en vejledning, som giver dem den bedste mulighed for at vælge deres fremtidige tilværelse. Regeringen har flere gange fremhævet, at det er vigtigt, at der på lokalt plan tages initiativer, som kan hjælpe de unge i gang. Jeg vil gerne henvise til indenrigsministerens svar til folketingets ungdomsudvalg for nylig, hvori hun oplyser, at 34 kommuner allerede har oprettet en form for ungdomsråd, og at flere af dem er oprettet i anledning af ungdomsåret. Enkelte af kommunerne nævner dog, at ungdomsrådet ikke umiddelbart tænkes videreført efter ungdomsårets udløb. Yderligere 46 kommuner påtænker at oprette et ungdomsråd eller har spørgsmålet under overvejelse. Endelig har 195 kommuner oplyst, at de ikke har planer om at oprette et ungdomsråd. Fra langt den overvejende del af kommunerne har vi ikke oplysninger om årsagen, men enkelte kommuner har dog oplyst, at spørgsmålet ikke har været drøftet, bl.a. fordi der ikke er modtaget ønsker eller forslag herom fra ungdommens side.

Det skal vi jo huske. De unges ønsker hører med i billedet, for det er ikke nok, at der fra centralt hold stilles forslag om at oprette nye samarbejdsorganer; de må følges op af forslag og ideer fra de unge selv. Ungdomsrådernes succes afhænger i meget høj grad af, om de unge selv viser engagement og går aktivt ind i arbejdet med at få oprettet ungdomsråd og med at få tilrettelagt arbejdsopgaverne og arbejdsmetoderne i disse råd. Så skal vi jo heller ikke glemme, at der er vidt forskellige behov i de enkelte kommuner. Nogle kommuner har mange unge og mange unge, der har behov for en udvidet vejledning, medens andre kommuner næppe opfatter dette som et særligt problem.